

مجیدرضا رهنورد با خون خود، مهر تأیید بر ورشکستگی لفافه عقیدتی جمهوری اسلامی زد!

بیدادگاه‌های جمهوری اسلامی، در ادامه سیاست صدور و اجرای احکام اعدام‌های وحشیانه علیه دستگیر شدگان خیزش انقلابی اخیر، روز ۲۱ آذر مجید رضا رهنورد جوان مبارز و آگاه را تنها ۲۳ روز پس از دستگیری و پس از یک محاکمه نمایشی اعدام کردند. اعدام این جوان دلور، کشتی‌گیر قهرمان و یاور و دلسوز توده‌های زحمتکش موجی از نفرت و خشم علیه جلادان حاکم را در سراسر جامعه به وجود آورد تا جایی که مهره‌هایی از خود مزدوران و آخوندهای حاکم با مشاهده این نفرت و هراس از نابودی رژیم‌شان، نسبت به اعدام‌های جنون‌آمیزی که حکومت مشغول برنامه‌ریزی و اجرای آنان برای پراکندن رعب و وحشت در میان توده‌های به پا خاسته می‌باشد، هشدار داده و خواهان قطع آنها شدند.

در این میان اقدام شجاعانه این جوان شهیدی در نفی تمام ارزش‌های رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در لحظاتی که با قدم‌های استوار به سوی مرگ می‌رفت، موجی از احساس افتخار مردم به پا خاسته و جوانان مبارز نسبت به این فرزند قهرمان خلق را برانگیخت.

پخش ویدئوی سی‌ثانیه‌ای از سخنان مجیدرضا رهنورد در رسانه‌های اصلی حکومتی در حالی که این مبارز دلیر در آن با شجاعت و قاطعیت خطاب به میلیون‌ها بیننده برنامه گفت که بر سر مزارش قران و نماز نخواند و به جای آن شادی کنند و آهنگ‌های شاد پخش کنند، با ستایش توده‌ها مواجه شد و ورشکستگی لفافه‌های عقیدتی جمهوری اسلامی را با برجستگی هرچه تمامتر آشکار نمود. در هر جامعه، طبقه‌ای که قدرت سیاسی را به دست دارد جهت حفاظت از مناسبات اقتصادی خویش، نیازمند تعریف و توجیه خود با استفاده از یک لفافه اعتقادی است. مثلاً دولت‌های امپریالیستی در غرب خود را با اعتقاد و پایبندی به دموکراسی و حقوق بشر می‌شناسانند. در ایران، طبقه حاکم مدافع سیستم سرمایه‌داری وابسته، در طول ۴۳ سال گذشته از طریق جمهوری اسلامی و با اسلامی که این رژیم نماینده اش می‌باشد، خود را توجیه و اهداف استثمارگرانه اش را پیش برده است. اما این لفافه اعتقادی مدت‌هاست که در نزد مردم بی اعتبار و ورشکسته گشته است. امروز وقتی با خطاب مستقیم به جمهوری اسلامی فریاد زده می‌شود "بیزاریم از دین شما، نفرین به آئین شما"، که سخن برخاسته از دل مردم ایران می‌باشد و یا جنبش عمامه‌پرانی در کشور بر پا شده و رواج می‌یابد، همه اینها به آشکاری بیانگر آن است که سلاح عقیدتی رژیم تا چه حد زنگار بسته و از کار افتاده است. می‌توان گفت که سلاح عقیدتی جمهوری اسلامی امروز تنها در نزد نیروهای سرکوبگر و دیگر وابستگان به این رژیم که در مقابل میلیون‌ها تن از توده‌های تحت ستم ذره‌ای بیش نیستند، از اعتبار برخوردار است.

اعدام مجید رضا رهنورد یکی از فرزندان راستین توده‌های زحمتکش و سخنان شجاعانه او علیه تمامی معیارهای حکومت جمهوری اسلامی که موجودیت دشمن را حتی در لحظه مرگ به سخره گرفت، سند ورشکستگی و پوسیدگی همه بنیان‌های ایدئولوژیکی ست که دیکتاتوری حاکم از اولین روز به قدرت رسیدن، حاکمیت خویش را با تبلیغ حول آنها توجیه و تحمیل کرده است. این ورشکستگی اجتناب‌ناپذیر که اکنون با امضای خونین مجید رضا رهنورد مزین شده، با فریادهای "مرگ بر جمهوری اسلامی" و "نان، کار، مسکن و آزادی" سراسر جامعه را فرا گرفته است.

مجید رضا رهنورد در آوردگاه آخرین، با خون خود بر سند مرگ لفافه عقیدتی و تمام ارزش‌های پوسیده این رژیم مهر تأیید زد و برگ زرین دیگری به تاریخ پر افتخار مبارزاتی مردم ما اضافه نمود. او با به سخره

گرفتن دشمن در لحظات پیش از اعدام خویش، بر "ریش جادوگر پیر تُف انداخت" و پیام آور شادی، پیام آور مرگ قطعی دیر یا زود ولی محتوم جمهوری اسلامی شد.

جمهوری اسلامی، ماحصل گوادلوپ، ننگت باد، مرگت باد!
جاودان باد خاطره الهام بخش مجید رضا رهنورد شهید راه آزادی!
جاودان باد خاطره تمامی شهدای به خون خفته مردم ایران!
پیروز باد انقلاب! زنده باد سوسیالیسم!

چریکهای فدایی خلق ایران
۲۵ آذر ۱۴۰۱ برابر با ۱۶ دسامبر ۲۰۲۲